

Straf van God I

op de Millenniummarkt in Heiloo

Platform Heiloo Wereldwijd organiseerde 11 mei jl. voor het derde achtereenvolgende jaar op het Looplein een Millenniummarkt in het teken van de VN-Millennium doelen. Jacob Ouderkerken (Wethouder PvdA) opende. Heiloo is nu eenmaal Millennium Gemeente en ondersteunt clubs die zich voor de Millenniumdoelen inzetten.

Ik erheen, met meer dan normale belangstelling. Want vorig jaar was ik actief op het Nationaal Platform Rio +20. Dat was opgericht ter voorbereiding op de VN conferentie over Duurzame Ontwikkeling, 20 jaar na de eerste, ook in Rio de Janeiro. Die eerste Rio-conferentie was trouwens hier in Heiloo aanleiding om Milieu Contact Heiloo op te richten. En met als motto 'Think globally, act locally' kreeg de gemeenteraad, 1996 was het, een plan: "De toekomst van Heiloo: Duurzame Ontwikkeling?!" Nico Schoof (destijds Burgemeester D'66) nodigde mij in de gemeenteraad uit om het toe te lichten. Een hoog Millenniumdoel-gehalte bevatte dat plan toen al. Veel te hoog zou helaas blijken.

Voor het Nationaal Platform Rio+20 schreef ik een blog over wat er in Heiloo was gebeurd rond de affaire Stationscentrum met parkeergarage en of je je daar niet diep voor zou moeten schamen. Het blog staat nog steeds op www.nprio2012/blog, 2e pagina boven het blog van toen nog prins, en nu, koning Willem-Alexander. Aan het eind ervan kun je doorklikken naar een oorspronkelijk artikel in TSG/Tijdschrift voor Gezondheidswetenschappen, ook een donderpreek, titel: "Duurzame Ontwikkeling voor en na Rio+20". En om het allemaal compleet te maken, ik reageerde via het Platform op het blog van toen dus prins Willem-Alexander. Daarin staat de toespraak die hij als voorzitter van de UNSGAB tijdens Rio aan de Maas, dé Nationale Millenniummarkt, hield. Daarbij informeerde ik hem over wat ik in Heiloo op zijn terrein, dat van het watermanagement, 'locally acting', 'globally' deed.

Het regende, het was natkoud. Ik stak een lichtwitte paraplu met het embleem van GGZ Noord-Holland-Noord op. Dat was nog een cadeautje van de Kapelcommissie voor een optreden met ons blaaskwartet 'Vier voor de Wind' (Marry Borst hobo, Leonie Hennekens dwarsfluit, Jeannette de Vries fagot en ik hoorn) tijdens de Kunst6daagse van Heiloo, vorig jaar.

Toen ik bij het kraam van de Wereldwinkel stond, gebeurde er wat. Vanuit mijn ooghoeken zag ik hoe een windvlaag het tentzeil van een kraam verderop opwaaiide. Het zeil was niet goed gespannen en er had zich regenwater in opgehoopt. Jacob Ouderkerken stond erbij en kreeg, terwijl hij nog probeerde weg te springen, een plens regenwater over zich heen.

Opstootje. Ik erop af. Meteen had ik oogcontact met Jacob. (Wij noemen elkaar bij de voornaam.) 'Straf van God' bromde ik met enig theater, omhoog wijzend, de blik op de natgrijze Hemel gericht. Hij reageerde met een grote grijns. Had ik soms een religieuze snaar geraakt? In zijn Ridder in de Orde van Oranje Nassau-CV had ik pas gelezen, dat hij een CNV-verleden had. Misschien daardoor, hoe dan ook, ik had beet.

'Komt allemaal door die parkeergarage', greep ik het Momentum aan. En levendig zag ik

nog voor me, hoe Jacob destijds, als kersverse wethouder, zeven miljoen verlies, vooral door de ambtenarentijd opslorpemde complexiteit van de parkeergarage, in het Stationscentrum had proberen goed te praten. De parkeergarage, waar hij ooit vóór had gestemd en Gree Ris (Raadslid PvdA, daarna Heiloo 2000 en vervolgens Lijst Gree Ris) tegen, liet hij er wijselijk buiten. (Ik schreef er nog een ingezonden brief over in de Alkmaarsche Courant. Jacob als representant van het oude socialisme en Gree Ris van het nieuwe, dat van Steve Stevaert, van gratis openbaar vervoer in het Vlaamse Hasselt.) 'Ik heb er zelf ook nachten van wakker gelegen', betoogde Jacob toen heel uitgeslagen. Op de tien miljoen, die ik er voorafgaand aan zijn verantwoording in mijn Inspraak van had gemaakt, als je de in strijd met EU fijnstof wetgeving gebouwde parkeergarage à raison van drie miljoen mee zou tellen, ging hij niet in. Ook Ton, als ik het goed heb, van Beek (Raadslid VVD en voorzitter van de Raadscommissie die het financieel debacle had onderzocht) deed dat niet. Maar dat kwam, gaf hij in zijn eerste termijn-reactie op mijn Inspraak vrijelijk toe, omdat de commissie ons beschikbaar gestelde Penn-dossier (ik sprak daar in als secretaris van de Vereniging tot Bevordering van de Algemene Gezondheidszorg Dr. J. Penn) niet had meegenomen in het onderzoek. En dat, terwijl Chris Streefkerk (Raadslid VVD) er in een vergadering van de commissie Openbare Ruimte nog voor had gepleit om dat vooral wel te doen. De VVD vond het kennelijk te vrijelijk, want de hele fractie deed er verder het zwijgen toe. Ook, dat Penn met Thorbecke voor dit soort volksgezondheidsbelangen had gestaan, maakte weinig indruk. Dat kon niet, 'Penn moet een socialist geweest zijn', wierp Renée van Splunteren (fractievoorzitter VVD) mij in de wandelgangen tegen. En Elly Beens (fractievoorzitter CDA) vond, ook in de wandelgangen, mijn Inspraak met een knikje 'goed', maar of dat nu de inhoud betrof of de Inspraak als zodanig, werd niet duidelijk. Wat er allemaal destijds was gebeurd kwam weer helemaal bij me op, en dat terwijl de toestand bij het kraam ondertussen steeds meer dynamiek begon te krijgen. Jacob reageerde namelijk op zijn 'Straf van God' breed lachend met: "Heel goed Hans".

En dus deed ik er nog een schepje boven op. 'Die 10 miljoen had hierheen gemoeten', sprak ik vol overtuiging met mijn hoofd wijzend naar de kramen. Dat was beslist geen theater, want ik vond de Millenniummarkt te veel een bedelmarkt van het kleine geld. Die kant gaat het immers steeds meer op als Mark Rutte (premier VVD) de, zoals hij het noemt, 'geluksmachine' uitzet en daarmee, een 'enorme administratieve rompslomp' creëert, een verband wat hij nog niet gelegd heeft. Want al dat kleine geld valt haast niet te administreren als belastingaftrek, crowd funding voor Nieuwe Charitas. Dat gaat zo maar de mist in en gemeentebesturen verdubbelen dan met een genereus gebaar de opbrengst van de peanuts uit de grote pot als een sigaar uit eigen doos. Zo ook dat van Heiloo. En alle bedelmonniken in deze nieuwe overheid-particulier-initiatief-samenwerking krijgen natuurlijk een grote pluim voor al het vrijwilligerswerk. De Status Quo in de grote/kleine geld verhouding Arm/Rijk blijft zo al met al bij het oude, oftewel bij onhoudbare Rijke Landen Mobiliteit. En, nog steeds, was het Momentum niet voorbij, want weer reageerde Jacob breed lachend met: "Heel goed Hans".

Waarschuwend met de vinger gaf ik daarom de dynamiek nog een zetje. Die 'Straf van God' komt ook 'door je niet te houden aan EU fijnstof wetgeving'. Dat was formeel gebeurd o.l.v. Hans Romeyn (als kersverse Burgemeester CDA) met medeplichtigheid van Roelof Bos (Wethouder Volksgezondheid PvdA), John Daas (Wethouder RO Heiloo 2000) en Rob Opdam (Wethouder Milieu VVD). De heren bestuurders Bos, Daas, en Opdam, Romeyn was er niet bij, besloten namelijk in hun wijsheid het GS-besluit, om goedkeuring aan het bestemmingsplan Stationsomgeving te onthouden, naast zich neer te leggen. Achteraf bleek dat ze op de hoogte waren

van het rapport Peutz: te hoge fijnstof concentraties. Dan mag er niet gebouwd worden en moet er, dat was de jurisprudentie van de Raad van State in de kwestie van de spitsstrook bij Hoevelaken, naar alternatieven worden gekeken. Geen parkeergarage en ander verkeersbeleid volgens het WHO Charter on Transport, Environment and Health, waaraan opeenvolgende kabinetten waren gecommiteerd, lag dan in de rede. Maar nee, Peutz werd aan het werk gezet om met zeezout de fijnstof-concentraties omlaag te sjoemelen. Groot alarm sloegen wij als Vereniging Penn met een brandbrief aan gemeenteraad en GS, toen dat besluit bekend werd. Toezichthoudende GS lieten weten dit geen zaak van Toezicht te vinden. En de brandbrief bereikte de gemeenteraad niet, die werd verduisterd. Het CDA in de oppositie stelde bij monde van Hero Veger (toen fractievoorzitter en nu Wethouder CDA) twee maanden later, toen het kalf al verdronken was, nog wel de vraag, waarom bij de Raad van State niet in beroep was gegaan tegen de beslissing van GS. John Daas gaf een in nevelen gehuld antwoord. En op mijn hint aan Hero Veger, dat hij het antwoord in ons Penn-dossier 'Public Health en Mobiliteit. Casus Parkeerkelder Stationscentrum Heiloo' kon vinden, reageerde hij niet. Het CDA zat toen al niet meer in de oppositie, maar in zijn persoon in het gemeentebestuur, daardoor wellicht. Maar de kroon spande toch wel Roelof Bos. Hij had als wethouder het algemeen belang van de Volksgezondheid, van groot belang ook vanwege de precedentwerking 'locally and globally', verkwaanseld ten gunste van lokale dorpsbelangen. Verder was hij zoals gezegd niet loyaal aan EU wetgeving en medeplichtig aan de verduistering van de brandbrief. Daarbij komt dat hij, na zijn wethouderschap, als verslaggever van de Raadsvergaderingen in de plaatselijke Uitkijkpost mijn Inspiraattekst -vroeg en kreeg- en dat hij de verduistering in zijn verslag afdeed met alleen de vermelding van de aanwezigheid van 'een enkele inspreker'. Nieuwe Ziekteverwekker en Doodzwijger.

Ik liep verder, maar wat moest ik hier nu eigenlijk wel niet van denken?

Een schuldbekentenis: "Wij zaten fout, je had gelijk"? Dan had Jacob moeten lachen als een boer die kiespijn heeft, want zo'n politieke doodzonde belijdt je niet zo gemakkelijk. Pijnlijk bleek deze 'Straf van God' helemaal niet, dat was wel duidelijk. Ik kon dat ook goed vergelijken, want ik had Jacob namelijk eens zien reageren toen hij wél pijnlijk getroffen was.

Het gebeurde in de Witte Kerk op de zondag tijdens de VN Klimaatconferentie in Kopenhagen. De Wereldraad van Kerken had opgeroepen wereldwijd de klokken te luiden op die zondag om 15.00 u. Toen stond net een concert van het Sweelinck Conservatorium Orkest o.l.v. Teunis van der Zwart op het programma. Dat concert zou ook om 15.00 u. beginnen. Het dan luiden van de Witte Kerkklokken - die zijn van de gemeente- bracht ik via de scribe van het kerkbestuur aan het rollen. En ja hoor, precies om 15.00 u. stapte Hans Wijsma (voorzitter Stichting Cultuurbevordering Witte Kerk) naar voren en vraagt er begrip voor, dat eerst de klokken zouden worden geluid, en dat pas daarna het concert zou volgen. Aldus geschiedde. Jacob was erbij en in de pauze stapte ik op hem af. 'Ik heb de honneurs maar even waar genomen voor de gemeente', zei ik met veel binnenpret. En toen, reageerde Jacob inderdaad wél pijnlijk getroffen met 'ik wist hier helemaal niets van'. Er volgde een uitnodiging met koffie op het gemeentehuis en hij vissen hoe dat in zijn werk was gegaan, zonder beet te krijgen natuurlijk. Ik had toen huiswerk voor hem bij me: "De toekomst van Heiloo: Duurzame Ontwikkeling?!". Daar was nog niks mee gebeurd. En: "Waar staat het echte (autonome) huis van de toekomst, in Rosmalen, Castricum of Heiloo". Het was de tekst van een lezing die ik op uitnodiging van Cees Duijvesteyn (emeritus Hoogleraar leerstoel

Milieu Technisch Ontwerpen, TU Delft) over dat huis, architect Jon Kristinsson (emeritus Hoogleraar eveneens leerstoel Milieu Technisch Ontwerpen TU Delft) had gehouden.

Geen schuld bekentenis, maar wat dan wel? Dat werd mij langzamerhand duidelijk in en om het Loo. De gemeenteraad had ik ondertussen vaarwel gezegd met het veelbetekenende 'Heiloo Staat in de Staat'. De vertrouwenscrisis tussen ons was een feit geworden door geen onderzoek naar de verduistering van de brandbrief in te stellen. Heiloo kwam zo buiten de Staat te staan en Raadhuis Theater was het daar in het gemeentehuis geworden. Er moest een nieuw Forum komen. In en om het Loo richtte ik dat op, het Loo-Forum, waar ik Raadsleden snapte en dan kapittelde. Je hoort zo ook nog wel eens wat. Elly Meriwani (Raadslid D'66/Groenlinks) liet er bijvoorbeeld vallen, dat ik in de wandelgangen wel vergeleken werd met Willem Gomes (Raadslid NCPN). Die hoefde je niet serieus te nemen, je had er als eenling niets van te vrezen en je kon hem bij wijze van spreken gewoon uitlachen. Was dat het dan, wat Jacob met zijn brede lach had gedaan? Utlachen.

Onwillekeurig schoot mij Eberhard van der Laan (Burgemeester van Amsterdam PvdA) te binnen, toen hij bij Pauw&Witteman over 'Mevrouw Johanna', zoals hij haar noemde, van 'Ik ben geen onderdaan', werd bevraagd. Hij speelde de vermoorde onschuld, was een foutje geweest dat oppakken op de Dam, excuus gemaakt, bloemetje toe. Aleid Wolfson (Burgemeester van Utrecht PvdA) speelde twee keer ongeveer dezelfde onschuld, net zoals in de Tweede Kamer Ivo Opstelten (Minister van Veiligheid en Justitie VVD) dat deed op vragen van Liesbeth van Tongeren (Tweede Kamerlid Groen Links). De Status Quo der Constitutie verdedigen met de politieke doofpot, kwam het daar niet op neer, net zoals dat het geval was met dat 'Heel goed Hans'?

Ik kwam bij het kraam van Heiloo Energie. Robert Bosman (Raadslid voor D'66/Groen links) stond erachter met een uitstalling van infraroodfoto's van huizen met warmtelekken.

Die heb ik niet, wees ik naar de lekken, hij keek mij ongelovig aan. Ik stak mijn gebruikelijke betoog af. Op de zon oriënteren, niks nieuws, deden de Romeinen ook al. Isoleren en zonnewarmte binnen de isolatie houden, ventileren met warmteterugwinning en als kroon op het werk zon-thermisch voor de warmwatervoorziening en zon-fotovoltaïsch voor de stroom. Doe je er nog een schep energie-efficiency bovenop en gooi je er tegen de Status Quo der Grote Gemakzucht ingaand ander gedrag tegenaan, dan ben je zo maar energieneutraal, en 'dat ben ik', besloot ik. En ik voegde eraan toe dat de Status Quo der Grote Gemakzucht veranderend gedrag hét grote breekpunt is, want iedereen kijkt naar iedereen en als bijna niemand wat durft, dan verandert er niks. Mijn waterneutraliteit liet ik zitten, die verkeerde nog te veel in de fase van Onderzoek en Ontwikkeling. Aan 'verinnerlijking', zoals met die energieneutraliteit gebeurde, was dat nog niet toe. En de fase van de Status Quo der Gemakzucht veranderend gedrag vormde nog een waar breekpunt. 'Waar staat dat huis?', vroeg iemand anders in het kraam, nieuwsgierig geworden. Om de hoek dus.

'Waar staat dat huis?' Dat vroeg ook (Ambtenaar Stedenbouw) in de Witte Kerk in het kader van de gemeentelijke dorpsdialogen over de toekomstvisie voor 2030. Ze bleek aan de TU Delft Bouwkunde te hebben gestudeerd. 'Dan ken je Cees Duijvestein zeker wel', vroeg ik haar. Ja, die kende ze. En ik vertelde haar van zijn uitnodiging voor mijn lezing over 'Waar staat het echte huis van de toekomst ...', dat ik de tekst aan Jacob had gegeven en daarbij ook 'De toekomst van Heiloo: Duurzame Ontwikkeling?!'. Dat ik Jacob nu al enkele jaren met enige regelmaat om een reactie moest vragen, die maar steeds uitbleef, liet ik onbesproken. Ook bleek ze afgestudeerd te

zijn bij Jon Kristinsson, architect van dat 'huis van de toekomst', op een ontwerp voor een duurzaam gymnasium in Amsterdam, dat verwarmd moest worden met warmte uit het IJ d.m.v. een warmtepomp. De toekomst-titels schreef ze op in een groot Toekomstvisie-van-Heiloo-boek. En toen ze klaar was vroeg ze, daarbij de indruk makend het erg vervelend te vinden van niets te weten: "Waar staat dat huis?". Voor de tweede maal, om de hoek dus. Ze bedankte me nadrukkelijk voor mijn informatie en ik zou nog van haar horen. Niks daarvan.

Vorig jaar stond het kraam van Heiloo Energie op de Millenniummarkt op dezelfde plek en kwam ik er Hans van Halem (Fractievoorzitter D'66/Groen Links) tegen. Eerder had ik hem op mijn Loo-Forumtochtjes de Duurzaamheidsarmoede van Désirée Schmalschläger (Wethouder Duurzaamheid, D'66/Groen Links en Heiloo 2000) voorgelegd. Al mijn hoop had ik op haar gevestigd om vastzittende Duurzaamheid in Heiloo in beweging te brengen. Zelfs had ik haar, toen ze aantrad als wethouder, op de tonen van 'In Holland staat een huis' op mijn hoorn een welkom geblazen buiten voor de Witte Kerk, een idee van Lars Andersson (Voorzitter Commissie Muziek Kunst6daagse). Al blazend liep ik daarna door het gangpad de kerk in, waar we vervolgens met ons blaaskwintet de 'Variaties', die Hugo de Groot er op maakte in de vorm van o.a. een Blues en een Tarentella, ten gehore brachten. Jacob was er ook bij. Hij vond het, ook breeduit lachend, prachtig. En, als ik die lach nu weer vergelijk met zijn lach op de Millenniummarkt, dan was deze Witte-Kerkelach zeker niet politiek doortrapt, maar welgemeend.

De Duurzaamheidsarmoede van Désirée Schmalschläger had ook de VVD na haar aantreden snel in de gaten en ze gaf daar lucht aan in een grote advertentie met nieuwjaarswensen in de Uitkijkpost. Maar dat bleek geen hout te snijden, want toen ik daarna Ton van Beek op de gemeentelijke nieuwjaarsreceptie vroeg wat de VVD met Duurzaamheid nu precies wilde, was het antwoord: "Niks, want wij hebben geen ambtenaren die dat kunnen bedenken en Désirée wel". Ik schreef er een ingezonden brief over in de Uitkijkpost in het kader van de Dag van de Duurzaamheid met een sneer in de richting van de VVD, lijdend aan dezelfde kwaal als Désirée Schmalschläger: Duurzaamheidsarmoede.

Hans van Halem herinnerde ik daar op het Loo-Forum aan. 'Désirée loopt tegen de as Burgemeester-Gemeentesecretaris op', vertrouwde hij me toe. 'Dat knoop ik in mijn oren', zei ik, en toen de herbenoeming van Hans Romeyn begon te spelen, werkte ik gewoontegetrouw de verduisteringsaffaire van onder tafel weer op tafel. Ik informeerde namelijk Johan Remkes (Commissaris der Koning in Noord-Holland VVD) met integriteit in zijn portefeuille, om rekening te houden met het ontstane integriteitsprobleem van de burgemeester bij zijn herbenoeming. Formeel leiding geven aan verduistering van een brandbrief aan GS en gemeenteraad en deloyaliteit aan EU fijnstof wetgeving, daar kwam het op neer. Johan Remkes antwoordde dat het niet om een integriteitsprobleem ging maar om een klacht en dat ik daarvoor bij Alex Brenninkmeyer (Nationale Ombudsman) terecht kon. Maar daar bleek opnieuw 'van het kastje naar de muur', want als op een brief langer dan een jaar niet wordt gereageerd, kan de Nationale Ombudsman niks voor je doen. Daarna volgde een lullig briefje van Cees Rootjes (Fractievoorzitter PvdA en plaats vervangend Voorzitter van de Gemeenteraad tijdens de herbenoemingsprocedure van de Burgemeester) namens de gemeenteraad. Er was – na vier jaar- archiefonderzoek gedaan, maar de brandbrief was niet gevonden. Sic, mijn schuld zou het zijn, 'u zegt het', schreef Cees Rootjes ijskoud. En dat, terwijl ik nota bene bij de gemeentelijke balie een ontvangstbewijs had gekregen, dat ik ook had overlegd bij

de Rechtbank in Alkmaar en bij de Raad van State. En bovendien, terwijl ik de brandbrief op verzoek van Cees Rootjes zélf hoogstpersoonlijk bij hem in de bus had gedaan. Met dat 'u zegt het' en met 'de discussie is nu definitief gesloten' moest alles blijkbaar weer onder tafel worden gewerkt, de politieke doofpot in. Nadien weigerde ik op het Loo-Forum tijdens een verkiezingsmarkt een rode PvdA-roos van Ko Hemminga (Raadslid PvdA) en maakte ik duidelijk Cees Rootjes, die het allemaal zag en hoorde, over de knie te willen leggen vanwege dat 'lullige briefje'. Hij maakte zich stilletjes uit de voeten.

Ook Elly Meriwani kapittelde ik er vanwege dat 'lullige briefje' en haar steun daaraan. Dat kreeg ze erbij op haar brood. Want eerder had ze het af laten weten bij de bomenkap door Natuurmonumenten in het Heilooërbos. Ik pleitte toen voor een Klimaatmonument in een Natuurmonument, actueel, want in Cancún was juist het vervolg van de klimaatconferentie in Kopenhagen aan de gang. Met een grote rode stip voor de kap gemerkte bomen moesten als klimaatwaarschuwing blijven staan, was mijn pleidooi. En toen de kap definitieve vormen aannam, blies ik bovenop de Kattenberg op mijn hoorn de eerste maten van Frédéric Chopin's Marche Funebre. De Kattenberg werd uiteindelijk een Graffiti-object, werkelijk 'Funebre'. (Verslag te vinden op Google, zoekterm Hans de Man Heiloo). En, waar was toen de stem van de wethouder van Duurzaamheid?

In het hoofdstuk Duurzaamheidsarmoede van Désirée Schmalschläger mogen de Heilloze Dorpsdorpels niet ontbreken. Hoewel infrastructurele werken (w.o. beleid t.a.v. verkeer en vervoer) in Jacob's portefeuille zit, hoort verduurzaming daarvan toch bij Desiree Schmalschläger thuis, zou je zeggen. En wat passeert er tijdens haar Wethouderschap van Duurzaamheid? Heiloo wordt infrastructureel verdorpt met Dorpsdorpels. Fietsen wordt op achterstand gezet t.o.v. autorijden. Want, Dorpsdorpels nemen remt, vergt meer trapkracht en is daarbij onveiliger, levert slijtage op en kost ook een lieve cent. Infrastructureel 'knippen', dat had gemoeten, met een 'knip' in de de Schuine Hondsboschelaan ter hoogte van de spoorwegovergang, één in het Looplein en één in de Kennemerstraatweg, als de afslag naar de A9 zou worden aangelegd. Maar 'infrastructureel knippen', dat druist weer tegen de Status Quo der Grote gemakzucht van de Rijke Landen Mobiliteit in. Het 'uit de auto op de fiets', is nog altijd not done als overheidsbemoeienis. De Heilloze fietsstraat is ook zo'n Duurzaamheidsafgang. Tijdens Désirée Schmalschläger's wethouderschap werd die per abuis op de Holleweg aangelegd in plaats van op de Herenweg, waar hij had gemoeten. Zelfde verhaal, betaald parkeren, overeenkomstig het beginsel de vervuiler betaalt, zoals in die parkeergarage, ook dát was noodzakelijk Duurzaamheidsbeleid. Toch stond het allemaal met zoveel woorden in 'De Toekomst van Heiloo: Duurzame Ontwikkeling!?' En het deed er totaal niet toe in de dorpsdialogen over de toekomstvisie 2030. Waar was Désirée Schmalschläger?

Ik herinnerde Hans van Halem bij het kraam van Heiloo Energie nog eens aan zijn Raadbreed gesteunde motie uit 1996 om werk van Duurzame Ontwikkeling te maken bij de strategische visie van destijds, mede aanleiding voor dat Duurzaamheidsdocument van Milieu Contact Heiloo. En ik suggereerde hem, om net zoals dat tijdens Rio+20 zou gebeuren, ook in Heiloo eens 20 jaar 'Rio', 20 jaar 'think globally, act locally' te evalueren. Hij ging er niet op in. En dat ik Elly Meriwani gekapitteld had over dat 'lullige briefje' was blijkbaar ook tot hem doorgedrongen, want hij reageerde nu gereserveerd en maakte duidelijk 'dat ik geen kans van slagen meer had' met de affaire. Het leek wel alsof hij het nooit over de as Burgemeester-Gemeentesecretaris had gehad i.v.m. de Duurzaamheidsarmoede van Désirée Schmalschläger. En toen kwam daar opeens, alsof hij wel eens wilde horen wat wij allemaal over hem te berde brachten,

als een duveltje uit een doosje, Hans Romeyn bij ons staan. Hans van Halem voelde zich zichtbaar in verlegenheid gebracht en maakte duidelijk dat hij nu even met de burgemeester alleen wilde praten. Ik kon vertrekken.

Ik keerde huiswaarts. Els Meurs (o.a. Voorzitter voormalig Milieu Contact Heiloo) mailde ik hoe God Jacob had gestraft. Met Jacob als Ridder en zelf als lid vanwege haar natuur- en milieuverdiensten, zat ze nu in de Orde van Oranje Nassau. 'Hij zal wel gelachen hebben als een boer met kiespijn' reageerde ze.

En dit nu is mijn concluderende antwoord: geen kiespijnlach, ook geen Witte Kerkelach maar een uitlachlach.

Zoals de zaken momenteel liggen warmt het Klimaat met meer dan 2 graden op en dan wordt het einde verhaal voor Homo Sapiens, alle dorpsdialogen over de toekomstvisie 2030 met bijbehorende toekomstbeelden ten spijt. Tenzij, Duurzame Ontwikkeling los komt uit de vermaledijde Status Quo. Daarin zit ze vast door wijldvertakte, overal aanwezige, zeer weerbarstige integriteitsproblemen.

Een betrouwbare overheid is in deze ver te zoeken, dat blijkt. De VVD worstelt ermee. Maar de PvdA kan er ook wat van. Het CDA draait om van oppositie naar bestuur, en weer om als de wind draait. De 'locals' van Heiloo 2000 al evenzeer, met oogkleppen voor 'global'. En de Progressieven? Dat zijn slappelingen.

Bevrijding uit de Status Quo. Zonder dat zal het niet gaan, dat is een ding wat zeker is. De gemeente agendeerde 'betrouwbare overheid' in de Witte Kerk als onderdeel van de toekomstvisie 2030. Van onder tafel, op tafel met deze netelige affaire, en meteen aan de slag zou ik daarom zeggen. En Jacob kan er zijn steentje aan bijdragen door naar zijn geweten te luisteren. Dat zal hem ongetwijfeld influisteren dat hij dat Ridderschap niet verdiend heeft. Teruggeven dus. En als Jacob dat niet uit eigen beweging zou doen, dan kan koning Willem-Alexander nog altijd orde in zijn Orde scheppen.

Als een dergelijke integriteitsordening nu eens overal, in alle hoeken en gaten van de Lage Landen, plaats zou vinden, dan keert het tij van de bestuursloosheid in de Klimaatkwestie wellicht en kan een nieuwe Thorbecke een reële kans krijgen ...

Hoofdpersonen.

L. Andersson. Voorzitter muziekcommissie Kunst6daagse 2009.

H.J.T. van Beek. Raadslid VVD.

E. Beens-Woudenberg. Fractievoorzitter CDA.

R. Bos. Voormalig wethouder PvdA en verslaggever Raadsvergaderingen Uitkijkpost.

R.F.M. Bosman. Raadslid D'66/Groen Links.

A.F.M.B. Brenninkmeyer. Nationale Ombudsman.

J.G. Daas. Voormalig Wethouder Heiloo 2000.

C.A.J. Duijvestein. Emeritus Hoogleraar leerstoel Milieu Technisch Ontwerpen TU Delft.

W.A. Gomes. Raadslid NCPN.

H. van Halem. Fractievoorzitter D'66/Groen Links.

I.T. Hemminga. Raadslid PvdA.

J.J. Kristinsson. Emeritus Hoogleraar leerstoel Milieu Technisch Ontwerpen TU Delft.

E.E. van der Laan. Burgemeester van Amsterdam PvdA.

E. Meriwani-van Waning. Raadslid D'66/Groen Links.

E.M. Meurs. Voorzitter voormalig Milieu Contact Heiloo.

R. Opdam. Raadslid, voormalig Wethouder VVD.

E.E. Opstelten. Minister van Veiligheid en Justitie VVD.

J. Ouderkerken. Wethouder PvdA.

J.W. Remkes. Commissaris der Koning in Noord-Holland VVD.

G. Ris. Raadslid Lijst Gree Ris.

T.J. Romeyn. Burgemeester CDA.

C.J. Rootjes. Fractievoorzitter PvdA.

M. Rutte. Premier VVD.

D.H. Schmalschläger. Wethouder Heiloo 2000 D'66/Groen Links.

N. Schoof. Voormalig Burgemeester D'66.

R.P. van Splunteren. Fractievoorzitter VVD.

L. van Tongeren. Tweede Kamerlid Groen Links.

H. Veger. Wethouder CDA.

A. Wolfson. Burgemeester van Utrecht PvdA.

Heiloo, juni 2013.